

FEBRUÁR 3.: MABAVISZ-VASÁRNAP

„Jó hírt hozott nekünk”

A Magyar Baptista Világszövetség elnökének köszöntője – (1Thessz 3,5-8)

Timóteus – a Károli fordítás szerint – örömhírt hozott Pál apostolnak Thesszalonikából. Örömhír: nem kellene ezt a szót fenntartani az „evangélium”, a Krisztusról szóló jó hír számára? Lehet, hogy ez a gondolat vezette az újabb fordítókat. Mindenesetre az evangélium szót használta Pál apostol, amikor a thesszalonikai testvérekről érkezett beszámolót jellemezte.

Pál apostol és munkatársai újabb és újabb városba, sőt földrészre vitték el Krisztus evangéliumát. A Kr. u.-i 50-es években egymás után alakultak a gyülekezetek. Jeruzsálemben, Antiochiában, Efézusban, Thesszalonikában Krisztus hívő „eklézsia” (kihívottak közössége) jött létre. Az örömhír áthatotta gondolkodásukat, átfőrtta életüket, és méltán nevezhette őket Pál „új teremtnésnek” (2Kor 5,17). Ennek az új életnek az egyik meglepő, s egyúttal szinte kötelező tulajdonsága az egymás iránti, testvéri szeretet. Az új parancsolat és az „erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok” (Jn 13,35) a gyakorlatban is érvényesült – erről is szólnak az apostol levelei.

A kapcsolat jellemzője: szeretet

Tehát evangélium, örömhír volt Pál számára, amit a thesszalonikaiakról hallott – hitetokről és szeretetetről; arról is, hogy szívesen emlékeztek ránk mindenkor, sőt látni szeretnétek minket, ahogyan mi is titeket (3,6).

A korábbi versekből egyértelműen kiderül, milyen mélyről fakadó figyelemmel és szeretettel gondolt az apostol a másik városban élő testvérekre. „Mivel már nem győztem türelemmel, elküldtem hozzátok, hogy megtudják valamit a hitetokről, nem kísértett-e meg titeket a kísértő.” (3,1-5)

A róluk hallott jó hír nem csak megnyugtatta Pált, hanem alkalmat adott neki arra, hogy megfogalmazza a testvérek közötti kapcsolat egy lényeges jellemzőjét: „Mert egyszerre feléledünk (szinte megelevenedünk), ha ti szilárdan álltok az Úrban.” (3,8)



Részlet a detroiti gyülekezet (USA) 100 éves jubileumát megörökítő képeslapból.

Krisztus tanítványai egymás hite által erősödhetnek, egymásért való könyörgetésük eredményeként, a kapcsolattartás, a találkozások nyomán épülhetnek (3,10-12). (Pál, mit sem törődve a mi szlogenjeinkkel, a testvérek egymás iránti szeretetről az „evangélium” és az „agapé” szavakat használva ír – hiszen a hitünkötől és a Krisztus iránti szeretetünkötől nem választható el a testvérek iránti szeretet, megbecsülés, ragaszkodás.)

Hála, hogy létezik ez a szövetség

Február első vasárnapján a Magyar Baptisták Világszövetségére emlékezünk egy ideje. (A nyáron ünnepeltük Tahiban a MABAVISZ fennállásának 20. évfordulóját.) A Szeretet szerkesztőjének felkérése után azon gondolkodtam, a Világszövetség elnökeként mit írhatnék az általam nagyon szeretett, a világ sok országába szétszóródva élő magyar baptista testvériségnek? Talán azt, büszke vagyok arra, hogy

képviselhetem ezt a hatalmas területet átfogó közösséget? Nem, ez nem lenne igaz. Egyszerűen hálás vagyok azért, hogy még létezik ez a szövetség és részese lehetek ennek én is.

Egy kicsit úgy tűnik nekem, hogy hasonlóan az 50-es évek elején élt keresztyénekre, valamint hogy nagyon távol vagyunk tőlük. Számomra Budapest, Nagyvárad, Kossuthfalva, Beregszász, Szentpéter, New York, Toronto, Alhambra és Melbourne körülbelül olyan messze vannak egymástól, mint a fent említett, az apostolok által bejárt városok, vagy még közelebb is, ami a mai utazási és kapcsolattartási lehetőségeket (e-mail, Skype, Facebook) illeti.

Meg van ez a lelkület?

Ma körülbelül annyi magyar baptista élhet világszerte, mint ahány keresztyén volt annak idején Pál apostol missziómezején. Lehet, hogy itt meg is szűnik a hasonlóság? ⇨

„Jó hírt hozott nekünk”

Köszöntő a MABAVISZ-vasárnapra (Folytatás a címlapról)

Vajon a 2Thessz 3-ban olyan világosan érzékelhető testvéri szeretet, az egymásért aggódó, egymást segítő és bátorító lelkület is meg van a mai magyar baptistákban?

Testvérem! – ha időt áldozol erre a témára, és elolvasod ezt a cikket, kérlek, töldd meg még azzal, hogy a teljes 3. részt elolvasod a 2. thesszalónikai levélből, s azután kérdezd meg magadtól: tehetnék valamit annak érdekében, hogy ez a lelkület legyen jellemző a mai magyar baptistákra? Ha ezután a Szentlélek arra indítana, hogy figyelemmel, érdeklődéssel, imádságos szívvel, szeretettel gondolj a távolban élő testvéreidre – néhány, általad ismert lelkipásztorra, esetleg egy-két távoli gyülekezetre – akkor engedj az indításnak!

Ne bízd azonban ezt az egészet a Világszövetségre. (Mi pl. tavaly annyit sem tudtunk elérni, hogy az egyetlen kiadványunk, az Áhítat megmaradjon, amelynek segítségével legalább azonos ígét olvashassunk, vagy ugyanarról az ígéről halljunk igehirdetést, ugyanazért a témáért imádkozhassunk a vasárnap reggeli áhítatokon.) –

A Magyar Baptista Világszövetsége vasárnapján majd a Vezérfonal szerinti 133. Zsoltár verseit olvassuk. Lehet, hogy az Áron szakálláról folydogáló olaj szimbolikája



A detroiti magyar baptista imaház kívülről; valószínűleg 1951-ben épült, német lutheránusok által, azt követően az ortodoxokhoz került, a baptista gyülekezet '77-ben vásárolta meg. (Info: H.G.)

kissé nehezen értelmezhető. Ezért is ajánlom ezt a könnyen érthető páli ígét, próbáljuk meg magunkra alkalmazni: Van jó hír is gyülekezeteinkben, városainkban – kérdezzünk rá, mondjuk el másoknak!

Ma is igaz, hogy „szinte megelevenedünk, ha ti erősek vagytok az Úrban”. Ma is lehetne éjjel és nappal buzgón könyörögni egymásért (3,10). Ma is lehetne a saját terveink helyett pl. így gondolni egymásra: „titeket pedig az Úr gyarapítson és gazdagítson a szeretetben egymás iránt és mindenki iránt, ahogyan mi is szeretünk titeket” (3,12).

Ma is, mi is szerethetnénk egymást!

Imádkozzunk!

Imádkozzunk a legközelebbi (májusi) MABAVISZ-találkozóért! Imádkozzunk magyar baptista testvéreinkért, gyülekezetekért – bárhol is éljenek e világban!

HERJECZKI GÉZA *lp.*, Detroit (USA),
a Mabavisz soros elnöke



A detroiti imaház belülről.

Köszönetnyilvánítás

Köszönjük a a szilágybagosi gyülekezet részére küldött adományokat a 2012-es őszi célgyűjtés alkalmából!
Kedves testvérek, barátok és gyülekezetek!

Kívánjuk hálánkat és köszönetünket a Szeretet-lap által is kifejezni a hozzánk küldött segítségért az új imaház építésére. Azoknak a testvéreknek és gyülekezeteknek is kívánunk köszönetet mondani, akik már korábban küldtek pénzbeli segítséget az építkezésre. Isten áldását kívánjuk mindnyájuk életére.

Szilágyosomlyó – 1000 lej, Hadadnásd – 1000, Biharszentjános – 2000, Szilágyszentkirály – 300, Érszöllős – 1100, Borzás – 410, Szatmárnémeti – 1600, Ilosva – 500, Szilágynagyfalu – 2650, Margitta – 650, Micske – 500, Szamosújvár – 550, Beszterce – 200, Újös – 200, Nyüved – 100, Szilágypercesen – 2200, Kalotaszentkirály – 500, Nagyvárád-Belvárosi gyűl. – 2425, Nagyvárád-Rogériusz – 1200, Ipp – 800, Brassó – 600, Kolozsvár – 1145 – Kiskapus – 600, Budai M. Magdolna – 100, Bányai János és Emma – 500, Kraszna – 2400, Érmihályfalva – 1000, Nagybánya – 700, Erked – 1000, Zilah – 2000, Egrespatak – 400, Goroszló – 850, Szilágyballa – 2500, Bihar – 1200, Magyarlóna – 800, Gyanta – 4100 lej. Összesen: 39 780 lej.

SZEKRÉNYES PÁL *lp.*, Szilágyosomlyói körzet

Az élet mérhetetlen gazdagodása

Tegyetek tanítvánnyá minden népet... (Mt 28,18)

Az új-zélandi tanító sokat foglalkozott azzal, hogyan segítsen a keresztyéneknek „növekedni és Krisztus hiteles tanítványává válni, akik ezután másokat is tanítvánnyá tesznek, és ezáltal előálljon a »sokszorosító tényező« az evangelizációban és a gyülekezetek növekedésében”.

A keresztyén életünk egyik legfontosabb jellemzője a Jézus Krisztusról szóló örömuzenet hirdetése. Ez volt a lényege egy elektronikus levélnek, amit körülbelül két és fél évvel ezelőtt kaptam egy új-zélandi tanítótól. Ő elolvasott egy általam írt cikket, aminek az volt a témája, hogy „kövessük Istent félelem nélkül” és a bátorító válaszelevelében a személyes bizonyágtétel fontosságát hangsúlyozta, mint aminek minden nap jelen kellene lennie minden egyes keresztyén életében.

A levélíró azt írta, sokat foglalkozott azzal, hogyan segítsen a keresztyéneknek „növekedni és Krisztus hiteles tanítványává válni, akik ezután másokat is tanítvánnyá tesznek, és ezáltal előálljon a »sokszorosító tényező« az evangelizációban és a gyülekezetek növekedésében”. Ez a hetvenes éveiben járó baptista keresztyén sok évet töltött el azzal, hogy segítsen különféle korosztályú diákoknak Krisztus tanítványává válni.

Szeretném aláhúzni, amit a levéltársam írt: rendkívül fontos, hogy a gyülekezet mindent megtegyen, hogy Krisztus követőit megtanítsa hitük továbbadására. Elhívásunk fontos része, hogy tanítvánnyá tegyük azokat, akik még nem adták oda az életüket az Úrnak. A keresztyéneknek lelkesen kellene kívánniuk mások számára is az örök élet ajándékát, amit Isten bőséges kegyelméből nekünk is megadott. Ez a legnagyobb ajándék, amit bárki megkaphat, és örömmel kellene igyekeznünk másokat is segíteni, hogy részeseivé váljanak ennek az ajándéknak.

A gyülekezet nagyobb hangsúlyt kellene fektessen arra, hogy megtanítsa tagjait, hogyan osszák meg a hitüket azokkal, akik még nem adták át az életüket Krisztusnak. Csakis így válhat egyre több keresztyén Krisztus örömteljes tanúságtévőjévé.

Bátorítanak minden keresztyént, hogy a 2013-as esztendőben többet törődjünk az Urat nem ismerő embertársainkkal – különösen a rokonainkkal, barátainkkal, munkatársainkkal – rendszeresen imádkozzunk értük, mutassuk be előttük a Krisztus imádatának igazi példáját, örömmel igyekezzünk elvezetni őket az Istenünkkel és Megváltónkkal való, életet átforgató találkozássra.

Használjuk ki jól a lehetőségeket, amiket Isten ebben az új évben ad nekünk, hogy segítsünk másoknak találkozni Krisztussal, és megtapasztalni a változást, aminek eredménye az életük mérhetetlen meggazdagodása!

(Fordította: Havas Péter)

NEVILLE CALLAM, a Baptista Világszövetség főtitkára



Hirdetés: Szolgálattevők konferenciája Nagyváradon

A nagyvárad-i missziókerület szervezésében az idén a Szolgálattevők konferenciájára **február 23-án** kerül sor a Nagyvárad-Belvárosi gyülekezet imatermében; az alkalom délelőtt **10** órakor kezdődik és **14** órakor közös ebéddel ér véget. A konferencia témája: *A szolgálattevő élete és Bibliája*.

Előadók: *Bernard Kabarú Mwangi* (Kenya, Afrika) és *id. Veress Ernő*.

Résztvételi díj 10 lej, amit a helyszínen kell majd kifizetni.

Jelentkezni lehetőleg csoportosan *Albert István Zsolt lelkipásztornál* 0735/50 13 57.

Szeretettel hívunk és várunk minden szolgálattevő testvért!



Két világháborút is kibírt!

Ünnepelt október utolsó vasárnapján a nagyváradi belvárosi gyülekezet és vendégei. A sok ajándék mellett hálát adtunk az immár 100 éves épületért is.

Imaórával kezdtünk, ifj. Sebestyén József, dr. Pardi Benjámín és Zeffer Béla (Cleveland, USA) buzdítottak hálára és könyörgésre, Salamon templomszentelő imája (1 Kir. 8) alapján. Az imaórát köszöntések sorozata követte: elsőként Simon József, lelkipásztor köszöntötte az ünneplő gyülekezetet, majd múltbeli pillanatképeket nézhettünk meg egy rövid videó bejátszásban.

A felvétel során Buzle Péter ismertetett részleteket a krónikából, s szót kapott Megyesi József nyugalmazott lelkipásztor is, valamint Tóth Hajnalka (lánykori nevén Bíró), akinek családtagjai jelentős részt vállaltak a kápolna felépítésében. Ezt követően Antal Ferenc mondta el Hálaoltár c. költeményét. Megyesi testvér a „biztos alapnak” tulajdonította, hogy az épület még mindig áll, s két világháborút is kibírt, majd a gondolatmenet folytatásaként érdekes párhuzamot vont a szent sátor és testünk, a Szentlélek temploma között. A szent sátor 100 talpa 100 talantom ezüsből készült (2 Móz 38:27), a mi megmaradásunkhoz pedig, hogy életünk a biztos Kősziklán álljon, 30 ezüstpénz kellett. Megyesi bácsi épp a jubileumi napon töltötte 87. életévét, a gyülekezet és Giorgiov Adrián lelkipásztor a 87. Zsoltár első versével köszöntötte őt. Zeffer Béla a 2Pt 1:2 és a Zsolt 100:4-5 versei alapján szólt a gyülekezetéhez.

Igehirdetés

Papp János lp., a Magyarországi Baptista Egyház elnöke, a Lk 5:27-32 alapján arról beszélt, hogy milyen következményekkel jár a Krisztus követése. „Krisztus követése egy folyamat” – mondta testvérünk: A Lévi nevű vámszedő otthagyt mindent és követte Krisztust; meghívta Jézust házába; meghívta Jézust kapcsolataiba; részt vett a kiküldetésben; élete és fő műve Krisztusról szól (Máté evangéliuma). A délelőtti istentisztelet alkalmával a vegyeskar énekei fogták össze, délután pedig az ének-zenekar dicsőítette az Urat.

Hálaadó ünnepély

A délutáni szolgálatok között elhangzott Józsa Krisztina (Barót) énekszólója, valamint Molnár Károly és Reményik Sándor egy-egy költeménye Bartók Károly és Tóth Mihály testvérek előadásában. Magyarországról Híri Zoltán volt diakónus testvér köszöntötte a gyülekezetet, Szentendréről pedig ifj. Szilágyi Imre a 30. Zsoltárral emlékezett vissza bemelegítésére. Lovász Tibor az 1Thessz 5:18 alapján buzdított a hálára, a hasznos életre.

Az igét Veress Efraim érszöllősi lelkipásztor hirdette az 1Móz 8: 15-22 alapján. Noé történetéből kiindulva vázolta fel a biztos jövő kilátásait. „Isten ígéje, ígérete kiállja az idő próbáját, ezért, ha biztos jövőt akarsz: légy engedelmes, és hozz kedves illatú áldozatot!” – hangzott a felhívás. A sorrendet nem lehet felcserélni, mert „az engedelmisség több mint az áldozat”. A megmeneküléshez, az utódok jövőjének biztosításához elengedhetetlen az engedelmisség és a kedves áldozat.

MELEG ADINA



Újra meghívta egykori lelkészét a baptista gyülekezet

Az Udvarhelyi Híradó 2012. november 27-i, keddi számának Hit-Vallás rovatában megjelent tudósítást, a székelyudvarhelyi gyülekezet nov. 25-én tartott lelkipásztor-beiktató ünnepségéről.

Hogy milyen nagy ünnep a székelyudvarhelyi magyar baptista gyülekezet életében a lelkészbeiktatás, abból is megéreztük, milyen sokan vettek részt az imaóra után tartott szertartáson. Budai Lajos Dániel lelkipásztor nyolc évet már szolgált ebben a közösségben: Zilahról tért vissza feleségével, Evódiával és öt gyermekükkel. A bensőséges ünnepen közreműködött a helyi gyülekezet fúvós- és énekkara, valamint a zilahi baptista gyülekezet énekkara.

A beiktatási szertartáson a körzet baptista gyülekezeteinek képviselői mellett a helybéli történelmi egyházak meghívottai, külföldi vendégek is együtt adtak hálát, hogy „pásztort rendelt Isten”. A székelyudvarhelyi Erdő Endre által mondott áhítatot és köszöntést követően a közösség tagjai fogalmaztak áldáskéréssel.

Igehirdetésében Simon József, a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetségének elnöke kifejezte: határkő ez az alkalom mind a helyi gyülekezet tagjai, mind a körzethez tartozó testvéreik életében. A „hogyan lesz?” kérdés helyett lássanak és halljanak Isten szerint.

A beiktatandó lelkipásztornak alázatos, engedelmes és odaszánt szolgálatvégzést kívánt.

Életútját ismertetve Budai Lajos Dániel tanúságot tett arról is, miként vezette Isten a hivatás útján. A nyolcgyermekes lelkészcsalád előbb Szatmárnémetiben, majd Baróton élt. Iskoláit ott végezte, ott merítkezett be. A teológiát Budapesten végezte, majd megnősült, és a lelkészi szolgálatot Székelyudvarhelyen folytatta. Akkoriban a József Attila utcai imaházban tartották a gyülekezeti alkalmakat, közben épült a Kuvar utcai imaház. 2002 őszétől Zilahon szolgált. A visszahívó testvéreitől imát kért az elkövetkezőkre.

Megható és felemelő percek következtek: a beiktató bizottság tagjai egyenként, kézfeltétellel imádkoztak a szolgálatba lépőért, majd mindannyian egyszerre kértek áldást szolgálatára. A köszöntések rendjén István József, a



helybéli gyülekezet vezetője szólt, majd Antal Sándor, a székelyudvarhelyi belvárosi református egyházközség főgondnoka és Gede Mátyás református lelkipásztora buzdította a lelkésztestvért. A Szent Miklós-plébánia képviselőjében Dávid Zoltán segédlelkész, a Bethlen-negyedi református gyülekezet nevében Bekő István Márton lelkipásztor beszélt. Szász Erzsébet az RMBGYSZ Nőszövetségének köszöntését Budai Evódiához, mint lelkészfeleséghez intézte. Utána Elekes Sámuel, a zilahi baptista gyülekezet vezetője és az ötvenfős küldöttség elkészítette a lelkészcsaládtól. Chris Chanter az angliai Southampton baptista gyülekezetének jókívánságait tolmácsolta, majd a Temesvárról érkezett Boros Róbert, az udvarhelyi baptista gyülekezet korábbi lelkipásztora és Máté Zoltán, a székelyföldi missziókerület elnöke fogalmazott meg igei gondolatokat.

A záró imát Both József ny. lelkipásztor, az udvarhelyi baptista gyülekezet korábbi lelkipásztora mondta.

MOLNÁR MELINDA

AZ ESZTENDŐ FORDULÓJÁN

*„Most pedig, óh Izráel!
mit kíván az Úr; a te
Istened tőled? Csak azt,
hogy féljed az Urat, a
te Istenedet; hogy
minden ő utain járj, és
szeresd őt, és tiszteljed
az Urat, a te Istenedet
teljes szívedből, és
teljes lelkedből”
(5Móz 10:12,
Károli ford.)*

Miközben azon töprengtem, hogy mi is az, amit nekem tennem kell a 2013-as évben, Isten elém adta ezt az igeverset. Első olvasatra nagyon megtetszett, mert olyan egyszerűen sorolja fel, hogy mihez is tartsa magát egy istenfélő ember – mintegy tömören megfogalmazva a hívő élet titkát. Közelebbi vizsgálódás után viszont rájöttem, hogy ez a néhány „egyszerű dolog” milyen radikális változásokat hozhat az Istent félő ember életében, ha komolyan és teljes elhatározással be akarja ezt tartani.

Isten teljes életet vár tőlem, és nem csak tőlem, hanem mindenkitől, aki egyszer azt vallotta, hogy: „Eldőlt a szívemben, követem Jézust... nincs visszaút”. Nem szolgálhatok lételemmel két úrnak. „Nem lehet egyszerre két kenuban ülni!” – mondja az egyik primitívnek tartott törzs közmondása.

Volt, amikor megpróbáltam igazi hívő életet élni. Ennek ellenére akkor éreztem magam igazán jól, amikor úgy gondoltam, hogy „most senki nem lát, így hát azt tehetek, amit akarok”. Nem voltak kirívó bűneim az emberek szemei előtt, mégis be kellett látnom, hogy Isten előtt kárhozatra méltó voltam.

Egy új év kezdetekor elgondolkodhatunk mindannyian, hogy TELJES-e a szolgálatunk Isten fele? Ha nem, akkor ma még lehet hozzá jönni, és teljes elhatározással követni Őt. Isten nem kér sokat: csak azt, hogy teljes szívvel szolgálj Őt. Ha ezt túl soknak találod, akkor gondold bele abba, amit Ő félretett, azért hogy mi az Ő szegénysége által meggazdagodjunk. Ilyen áldott 2013-at kívánok! – SZILÁGYI NORBERT, IV. éves teológiai hallgató



Szatmár – December 2-án áldásos ünnepe volt a szatmárnémeti gyülekezetnek, amikor négy fehérruhás pecsételte el hitét. Nagyon sokan eljöttek az imaházunkba, gyönyörűen szolgált az énekkar, a bemerítkezők biztonyságtétellel. Kívánjuk Isten áldását az életükre. A bemerítést megelőző napokban adventi evangélizációs estét tartottunk, a sorozatot a Filharmónia termében zártuk, ahová nagyon sokan eljöttek a városból. Továbbra is azért imádkozunk, hogy a hirdetett ige hozza meg gyümölcsét. A képen balról jobbra: Nagy Kasza Benjámin, Vincze Kinga, Kiss Evódia és Kovács Csongor (első sor), Révész Árpád és Szűcs Sándor (második sor). **(Sz.S.)**

Sepsiszentgyörgy – December 9-én reggel, Sepsiszentgyörgyön nemcsak a természet öltözött fehér ruhába, befedezve a város szürkeségét, hanem három újjászületett lélek is, biztonyságot téve arról, hogy Jézus vére eltörölte bűneiket, elfedezte tisztátalanságukat, új élettel ajándékozta meg őket és ezt készek megvallani a bemerítés által is.

Az imaórán a János 3:16 alapján adtunk hálát Isten szeretetéért, amely megtalálta a három roma származású testvérnőt is. Csodálatos, ahogy Isten Lelke egybehangozta az imaóra-vezető és Györfi Elek Tóbiás vendéglelkipásztor szolgálatát, aki ugyancsak a János 3:16-ot választotta alapigének. Testvérünk beszélt Isten végtelen szeretetéről, amely az Úr Jézus áldozatában kiterjedt az egész világra, minden nemzetségre, minden családra és minden egyes emberre. Ugyanakkor azt is hangsúlyozta, hogy csak aki hisz Jézusban, annak az életében lett Isten szeretete megmentő és üdvösséget adó szeretet. Az igehirdetés után Dóczi Tibor, a sepsiszentgyörgyi gyülekezet és körzet lelkipásztora rávilágított arra, hogy



mit jelképez a bemerítés: meghalás a régi életnek és új életre kelés Krisztusban. Testvéreink vallást tettek arról, hogy ez megtörtént az ő életükben is. Vallástételük alapján, az Úr Jézus parancsára, Dóczi Tibor lp. testvér bemerítette őket, majd a lelkipásztorok kézzel való imádkoztak az új tagokért. A bemerítési ünnepély közös ebéddel zárult. A képen (balról jobbra) a fehér ruhások és a lelkipásztorok: Györfi Elek Tóbiás lp., Ötvös Erzsébet, Gábor Klára, Gábor Katalin, Dóczi Tibor lp. Erzsébet a sepsiszentgyörgyi, Klára és Katalin a sepsibükszádi gyülekezet tagjai lettek. Isten áldása legyen életükön! **(B.E.)**

Egy misszionárius levele

Szeretettel köszöntelek Ur-ból! Remélem, jól vagy és jól kezdődött az új év számodra! Január elsejei szokásomná vált mérleget készíteni az elmúlt évről: újraolvasni a naplóm, távlatból nézni az utat, amin az Úr vezetett, emlékezni, hálát adni, következtetni, milyen irányba mutatnak az útjelzők – imalistát készíteni az új évre.

Meglepett az elmúlt évi imalistám láttán, hogy majdnem minden kérésre-kérdésre választ kaptam. Ott vannak a dátumok, különféle színekkel bejelölve, bizonyítékként, hogy élő Uram van, aki nemcsak hall, de meg is hallgat. Ennek az örömeben, és a „fűság” biztonságában jöttek a rossz hírek az új évvel.

R., a főnököm, az aszalt paradicsomot gyártó cégnél, súlyos balesetbe került: éjszaka, egy hátulról jövő kamion a síkos úton belenyomta a kocsiját egy tömegbe, egy már megtörtént balesetnél (ketten meghaltak). Hála az Urnak,

hogy R. kiugrott a kocsijából, még mielőtt megtörtént az ütközés. Félelmetes belegondolni, mi történhetett volna; négy, hét éven aluli kisgyermekük van. A rendőrség katasztrófális: mindenki kenőpénzt, meg a történetek másítását akarja és ajánlja, hogy elkerüljék a „komplikációkat”. Egy Isten nélküli rendszer félelmetes, mert mindennek a félelem a motivációja, és a legkönnyebb egy külföldre hárítani amit csak lehet. A balesetkor látottak, és az azóta tartó herce-hurca nagyon megviselik R-t.

Egy mód, ahogy különösképpen megtapasztaltam az Úr kezét a szolgálatban, az elmúlt hónapokban az, ahogyan válaszolt a lányok imádságaira a csoportból. N. szülei és frissen nősült bátyja a feleségével városra jöttek télire, de sokáig nem kaptak bérelhető lakást. Imádkoztunk ezért együtt, és rá egy napra, egy szomszéd, akinek a sütődénk felett van háza, jött kérdezni, hogy ha tudunk valakit, aki

Új imaterem a krasznai cigánysoron



Emlékezetes marad 2012 nyara a krasznai baptista cigány gyülekezet részére. Több mint másfél éve ugyanis minden közös alkalmat imával fejeztünk be, amikor lelki megújulásért, megtérésekért és egy új imaházért imádkoztunk. Isten meghallgatta imádságainkat felettébb, mint ahogy kérni vagy elgondolni tudtuk volna. Néhány éve Pop Imre polgármester jóvoltából egy szép telket kaptunk erre a célra, amire az alapot az elmúlt években megöntötték, ahol már két ízben is tartottunk szabadtéri bemerítést. Dicsőség ezért Istennek!

Nagyon hálásak vagyunk az Amerikai Egyesült Államokban élő Hunter Vadász János nyugalmazott l.p. testvérért is, akinek az Úr a szívére helyezte a krasznai cigányok imaházának kérdését. Mivel a 90-es évek végén két ízben is szolgált Krasznán és körzetében, így ismerte a cigány gyülekezetet is. A cigány testvérek nevében elmondhatom: „Szereti a mi

nemzetünket, a zsinagógát (imaházat) is ő építtette nekünk.” (Lk 7,5) Épp ezért, arra kérjük Megváltónkat, hogy hallgassa meg testvéreink kéréseit és áldja meg idős napjaikat.

Szeretnénk megköszönni az Észak Amerikai Magyar Baptista Szövetségnek, hogy támogatta testvérünk látását és meghirdette a gyülekezetekben ezt a célgyűjtést és fizették a Vadász házaspár erdélyi útját is.

Nagyon hálásak vagyunk az Úrnak az Államokban élő testvérek (magánszemélyek és gyülekezetek) 9200 USD, illetve 800 CAND összegű adományáért és a krasznai magyar gyülekezet anyagi támogatásáért, ami által eszközök lehettek a krasznai cigány imaház építésében.

A helyi testvérek (cigányok és magyarok) jó kedvvel, önkéntesen dolgoztak az imaház építésén, ami tető alatt van és mindeddig egyetlen lejt sem kellett fizetnünk munkabérre. Hálásak vagyunk Dimény Sándor

testvér segítségért, aki önként vállalta az építkezés ügyintézési teendőit. Külön említésre méltó Király István és Darabont Jakab testvérek segítése is, akik a tető összeállításában és feltevésében vállaltak oroszánrészt.

A munka még sok, de bízunk abban, hogy aki eddig ilyen csodálatosan segített, gondot fog viselni rólunk, kirendelve a szükségeseket a továbbiakban is, mindaddig, míg befejezhetjük az Ő neve dicsőségére.

Minden segítségért Istent magasztaljuk és kívánjuk, hogy úgy a magánszemélyek, mint a gyülekezetek tapasztalják meg mennyei Atyánk bőséges és gazdag áldását, mind a lelkiek, mind az anyagiak terén.

„Mert nem igazságtalan az Isten, hogy elfelejtkezzék a ti cselekedeteitekről és a szeretetről, melyet tanúsítottatok az ő neve iránt, mint a kik szolgáltatok és szolgáltok a szenteknek.” (Zsid 6,10)

KISS ZOLTÁN, l.p.

⇒ keres lakást bérbe, szóljunk neki. N-ék épp egy olyan méretű lakást kerestek, úgyhogy két nap múlva be is költöztek. Most szomszédok vagyunk, és gyakran találkozhatunk. N. azt mondta, hogy szeretné elhozni az újdonsült sógornőjét is a csoportunkba.

Örömdetes N.-nel kapcsolatban még, hogy egy idősebb nővel való beszélgetés során magát úgy nevezte, mint „Jézusban hívőt”. Már két éve jár a csoportunkba, de még nem hallottam ilyen nyíltan beszélni magáról.

R., egy másik lány, több mint egy éve fontolgatja, hogy eljőjön a munkahelyéről. A főnöke gyakorló buddhista, és

minden reggel kötelezi a munkacsoportot, hogy a buddhista hit szerint végezzenek el egy bizonyos rituálét. Ez R. számára bálványimádatot jelent, és nagyon kellemetlenül érezte magát, de meg akarta tartani a munkahelyét is. Decemberben egy botrány tört ki a cégnél, ami segített R.-nek meghozni a döntést. Most munkanélküli ugyan, de van békessége. Időközben megkértem, hogy fordítson le egy evangélizációs jellegű könyvecskét u-ra, és így ezzel egy kevéske pénzt is kereshet... Bízom, hogy a nehézségek a Lélek erejét növelik az életünkben! (Zs.) (Az iniciálék levélírónk biztonságáért; elérhetőség a szerkesztőségben.)

1700 éve adták ki a milánói ediktumot

Az egyetemes keresztyénség történetében új távlatokat és korszakokat nyitó események legjelentősebbjei közé sorolható a mediolanumi (milánói) ediktum (nagy fontosságú törvényerejű rendelet) kihirdetése. 2013 februárjában immár ezerhétszáz esztendeje ennek.

A Nagy Konstantin császár nevéhez fűződő rendelet – habár uralkodótársával, Licinius-szal együtt alkotta meg és hirdette ki – korábban soha nem tapasztalt lehetőségeket nyitott meg a közel háromszáz éve megalakult és elnyomás alatt küszködve virágzó keresztyénségnek. 313-ban, a milánói ediktum révén megszűntek a keresztyénüldözések az egész Római Birodalom területén; a hitük miatt bebörtönzött hívőket szabadon bocsátották; az elkobzott javak visszakérültek eredeti tulajdonosaikhoz; a Krisztus-követők jogot kaptak a társadalmi és politikai életben való szerepvállalásra.

Ettől kezdve szabadon lehetett templomokat építeni, istentiszteletet tartani – és mindez nagyon kevéssel a Diocletianus-féle, kegyetlen, sok véráldozatot követelő üldözések után! Fontos megjegyezni, hogy itt még csak egyfajta türelmi rendelet életbelépéséről beszélünk.

A keresztyénség kizárólagos államvallássá tétele csak később, Theodosius császár idején következett be, 380-ban. A Krisztus-követők ügyét felkarolni látszó Nagy Konstantint, vagy Constantinust (cikkírónk szerint az egyháztörténészek ez utóbbi írásmódot használják – szerk. megj.) a keleti egyházak ma szentként tisztelik annak ellenére, hogy egyes források szerint ez a császár csak élete legvégén kereszteselkedett meg, és hogy 337-ben bekövetkezett haláláig inkább bizonyult jó diplomátának és politikusnak, mint krisztusi lelkületű tanítványnak.

Az előzményekről

A III. sz. közepétől a rettegett, legyőzhetetlennek tűnő Római Birodalom alapjai inogni kezdtek. A több irányból jövő idegen betörések, a polgárháború, az egyre csökkenő hadsereg egyre növekvő igényei, az infláció, a császárok iránti bizalmatlanság (a Diocletianus előtti ötven évben mintegy húsz császár uralkodott – többségük katonai lázadás illetve orvgyilkosság áldozata lett) majdhogynem romba döntötték a rendszert. A 284-ben trónra kerülő Diocletianus



Konstantin édesanyjával, Helénával – 16. századi freskó a moldovai Sucevita-monostorban.

világosan látta, hogy egyedül képtelen a rend helyreállítására és fenntartására, ezért egy újfajta kormányzási módot vezetett be: maga mellett még egy társ-császárt állított a birodalom szolgálatába – egyikük a birodalom keleti, másikuk pedig a nyugati részét felügyelte és kormányozta, mindkettőjük munkáját pedig egy-egy hadvezér segítette. Ezt a jól megfontolt szabályok szerinti kormányzást nevezzük tetrarchiának, „négyek uralmának”.

Diocletianus uralkodásának két évtizede alatt (Kr. u. 284-305) visszaállni látszott a birodalom régi rendje, stabilitása. Mindeközben egyre többen fordultak el az igencsak gyarló embe-

reknek bizonyuló császárok istenítésétől az egy igaz Isten imádatához, és lettek keresztyénekké. A mártírok életpéldája és a végsőig való kitartása is sokakat készítetett megtérésre úgyannyira, hogy az üldöző rómaiak közül állapította meg valaki: „A keresztyének vére mag!”

Diocletianus uralkodásból való visszavonulása után felborult a tetrarchia-rendszer: a trónok és tisztségek várományosai egymás ellen fordultak, és olyanok is harcba szálltak a hatalomért, akiknek nem lett volna joguk rá. Egyikük éppen a katonai életben jelentős érdemeket szerzett Konstantin volt.

Csoda a Milvius-hídnál

Miután nyugati augustusszá, vagyis császárrá kiáltották ki, és a tetrarchia egyik tagja, Maximianus meghalt, a keleti augustusszal összefogva föllépett a harmadik, Maxentius ellen. A Milvius-hídnál 312-ben lezajlott csata emlékéhez egy legenda is fűződik: a harc előestéjén Konstantin meglátta az égen a kereszt jelét, melyre ez volt írva: In hoc signo vinces (E jelben győzni fogsz!)! Le is győzte ellenfelét, és ettől kezdve nagy pártfogója lett a keresztyénségnek.

Habár sokan szeretnék hinni, Konstantin állítólagos látomása nem idézett elő valódi megtérést. Nyitottsága mögött az a tény rejlik, hogy jó diplomáciai érzékeléssel felismerte: az egyre nagyobb teret hódító keresztyénség jelentős politikai tényezőt jelenthet a birodalomban. Minden jó irányú törekvése és buzgósága mellett meg kell állapítanunk, hogy ő maga egyféle szinkretista (keverék) vallás híve volt – ez nagyon sok bizonyítékkal alátámasztható, például a milánói ediktum szövegével is: *Amikor én, Constantinus Augustus, és én, Licinius Augustus, kedvező előjelektől kísérve Mediolanumba érkeztünk és mindent fontolóra vettünk, ami a köz hasznára és javára szolgál, a többi dolog közt, melyekről úgy tűnt, hogy mindenkinek hasznára válnak, úgy döntöttünk, hogy mindenekelőtt és elsősorban olyan rendeleteket bocsátunk ki, amik biztosítják az istenség iránti tiszteletet és imádást, azaz, hogy megadjuk a keresztyéneknek és mindenkinek azt a szabad választást, hogy azt a vallást kövesse, amelyiket akarja, úgyhogy bármelyik istenség vagy mennyei hatalom jóakarattal lehessen irántunk és mindenki iránt, aki hatalmunk alatt él.* Ez nem egyértelmű állásfoglalás Krisztus mellett, a keresztyénség igazsága mellett, de vitathatatlanul nagyjelentőségű rendelet.

Nélküle talán más lett volna

Licinius halála után Konstantin lett a birodalom egyeduralkodója. Nélküle talán merőben másként alakult volna a keresztyénség története. Hatással volt a dogmatörténetre is, hiszen ő hívta össze az Arius tanait elítélő első niceai zsinatot (325-ben), amely állást foglalt az igaz keresztyén tanítás alapját képező valóság, a Krisztus istenségéről szóló bibliai kinyilatkoztatás mellett. Meg kell említenünk azt is, hogy a vasárnapot – nem minden előzmény nélkül – Konstantin nyilvánította munkaszüneti nappá.

A milánói ediktum, mint láttuk, nagyban hozzájárult a keresztyénség, mint tan és mint intézmény, térhódításához, lehetőséget nyitott a misz-szióra. Később még voltak ugyan üldözések a birodalom 476-ban bekövetkezett végleges bukásáig, de nem-hogy megszüntetni: még visszaszorítani sem lehetett.

Lelkiség a későbbi századokban

Megfigyelhető, hogy az elnyomás, a megszorítások kohójában hivatástudatának, szolgálatának, lelakiségének szintje mindig magasabb fokán állt a keresztyénség, mint a hirtelen reátörő szabadságban. Elég, ha csak az elmúlt két évtized szabadosságba hajló és csapódó felfogásaira és mozgalmaira gondolunk.

A milánói ediktumot, majd a keresztyénség államvallássá történő „előléptetését” követően megindult egy elvilágiasodási folyamat, amit majd csak a reformáció tudott lefékezni – közben természetesen Isten folyamatosan gondoskodott tiszta evangéliumot hirdető és igaz kegyességben szolgáló emberek és mozgalmak fellépéséről, mint ahogyan ma is teszi a Biblia tanításától nagymértékben elrugaskodott világunkban.

KISS LEHEL

Mucsi B. János

A hősök élnek

A hősök élnek.
Csatákban,
ádáz harcokban
zászlót lengetnek,
kitűzik oromra,
vár fokára,
templomtoronyra,
és holtan zuhannak.
De a hősök élnek!
Végigharcolják az életet,
számtalan ütközetben
hagynak magukból
egy keveset.
Gyógyítanak,
sebeket kötöznek,
összevarnak,
fájdalmat enyhítenek.
A hősök élnek,
és arra törekszenek,
hogy életet adjanak.
Hálát, köszönetet?
Nem remélnék,
ők névtelenek,
nem várnak
kitüntetések.
A hősök élnek,
szeretet pazarolnak,
és szeretve múlnak,
simogatva csitítanak,
tanácsolva nyugtatnak,
kérdésekre válaszolnak
akkor is, ha nem tudják
a válaszokat.
Segítenek fölállni
akkor is, ha nem kell
a kinyújtott kéz.
A hősök élnek.
Élnek, ha tavaszodik,
ha kalászsza szökken
az elhintett mag,
ha mély barázdát
szánt az eke
és új élet kezdődik
az ekefordulattal.
Élnek, ha takar a sírhant,
ha gyászos nyugalom van,
és visszhang cseng
az üres szobákban.
A hősök élnek,
nevelnek új nemzedéket,
és hősök maradnak.

(Az én még zörgetek c. kötetből.)

Konstantin császár hatalomra jutása előtt, a római uralkodók rendeletei szerint, a törvényen kívüli keresztyén egyház iratait el kellett égetni. Ám Konstantin 313-ban törvényt adott ki a keresztyének vallásszabadságáról, és megrendelt 50 Bibliát az általa építendő 50 templom számára. A keresztyénség a birodalom legelterjedtebb vallásává vált.

(Illusztráló fotó és szöveg A Biblia története c. kiadványból.)

Gertyeny 85. évére Aradon emlékeztek

A gertyenyi gyülekezet 2012. október 20-án, az Arad-belvárosi imaházban ünnepelte megalakulásának 85. évfordulóját. A találkozót szombat délelőtt kezdődött hetven-egynéhány résztvevővel és este szeretetvendégséggel ért véget.



A hat Szűcs mama képviselte a gertyenyi gyülekezetet (balról jobbra): Erzsébet, Marika, Jolánka, Etus, Irénke és Katica; mindenki szolgált valamivel, itt egy régi éneket adtak elő.

A találkozó programját Szűcs Sándor szatmárnémeti lelkipásztor vezette; az indító áhítatot Boros Róbert, a temesvári körzet lelkipásztora tartotta, ugyancsak ő osztotta ki befejezés előtt az úrvacsorát; záróigehirdetést Bálint Pál ny. lp., a temesvári körzet korábbi lelkipásztora mondott. Az ünnepségnek otthont adó Arad-belvárosi gyülekezet lelkipásztora, Simon András tv. is köszöntötte az egybegyűlteket.

Többen is szóltak Gertyenyhez fűződő emlékeikről. Meghatóak voltak a videófelvevővel üdvözlések: Szűcs Jenő és felesége Ausztráliából, Szűcs Sándor Chicagóból köszöntötte a jubilálókat. Felemelő élményt nyújtottak az énekszolgálatok: a Szűcs családok együttese, egy férfi kvartett és a fiatal nemzedék által előadott énekszámok.

Kezdő köszöntést

Szűcs János, az arad-belvárosi gyűl. elöljárója mondott: „Jó megállni ebben a rohanó világban, és hálát adni a Gondviselőnek azért, hogy 85 éven át vezette erős karral a gyülekezetünket. Inkább csak lélekben vagyunk gyülekezet, mert már a helyi gyülekezet, a gertyenyi, egy padsorban

elfér. Köszöntöm a jelen levő hat Szűcs nagymamát, és a hetediket is, Irénke nénit, aki otthon maradt; ő a legidősebb, 92 évet tölt decemberben. Ők neveltek fel bennünket, példaképeink voltak eddig és maradnak is ameddig élnek.”

Jubileum vagy Szűcs találkozó?

Az ünnepség megtartásának előzményeiről és a nagy család történetéről Szűcs Ernő tartott ismertetőt. „Tőlem is megkérdezték: jubileum, vagy Szűcs találkozó lesz? A válaszem az volt, mind a kettő. A jubiláló gyülekezet 85 évre tekint vissza, családjunk sokkal régebbre (a Bp-i Állami Levéltárban fellelhető dokumentumok szerint 1795-re). A családfát 1857-től számoljuk, amikor megszületett első Szűcs Sándor. 1863-ban született Szűcs Sára, ők a mi elődeink. 1884-ben kötöttek házasságot, Isten öt fiúgyermekkel áldotta meg őket, négyen követték édesapjukat és alakult meg a gyülekezet.

Két virágzó korszaka volt a gyülekezetnek: amikor szüleink tanultak zenét, zenekart alakítottak; a második, amikor már mi fejlődünk, nevelünk, nyomdokaikba léptünk. De nem

maradhattunk helyben. Ha magyarságunkat meg akartuk tartani, irányt kellett változtatnunk. Így jutottunk el különböző gyülekezetbe. A kapcsolat ápolásáért, és hogy gyermekeink, unokáink is megismerjék egymást, szervezzük a Szűcs találkozót.

Az első ilyen 2011-ben volt a bondoraszói táborban. Fontos döntéseket is hoztunk, úgynevezett törzsi képviselőket választottunk – a további találkozók szervezéséért, de azért is, hogy bemutassuk Isten kegyelmét és szeretetét, mert Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.

Az első a Sándor törzs (ő volt a legidősebb), 46 élő tagja van; nincs képviselőjük a jubileumon. A második az István törzs, 32-en vannak életben.

A harmadik a József törzs. Ők a hitben nem tartanak velünk, 68-an vannak életben. Reményre ad okot, hogy egy-két tagja ennek a törzsnek megtért, átadta életét az Úrnak.

A negyedik a Mihály törzs, 72 élő tagja van (Ernő tv. is ehhez tartozik).

Az ötödik a Benjámin törzs, 64-en vannak életben (22-en vannak jelen).

A gyülekezet krónikáját

Mucsi B. János ismertette. Következzenek ebből a jelesebb dátumok.

A '22-23-as években a román gyülekezetből Jerabek Árpád, aki jól beszélt magyarul, hívta Szűcs Istvánt és feleségét Zsófiát az imaházba. Az Úr megérintette a szívüket és 1925-ben, Berzovian, Dragila Dumitru lugosi prédikátor által bemerítkeztek. '25. szept. 11-én Lugoson merítkezett alá Szűcs Sándor, Szűcs Benjámin és felesége Juliánna, velük együtt az özvegy Szűcs Sára, az öt Szűcs testvér édesanyja. Ő már 1911-ben is többször látogatta Pop Ioan román baptista testvér összejöveleit, aki egy évvel korábban tért haza Amerikából és



Búcsú Kulcsár Mihálytól

Csendes őszi nap lépünk be a bedői (Mo.) temetőbe. November 24-én a nagyváradi fúvószenekar dallamai fogadnak ünnepélyesen. Új hangok ezen a tájon. Messze hangzók, hívogatók, figyelmeztetők.

A szürke ravatalozó előtt a gyászolók, a koporsón az elhunyt fényképe. Komoly, határozott tekintet felfelé, kissé oldalra emeli, ahonnan az ős utolsó sugarai szövődnek, be a kopár fa ágain át: a Fény felé néz – akárcsak egész életében.

Szépen, szomorúan hangzanak újra és újra a szilágyperczeni énekar búcsú-énekei. A temetési istentiszteleten több lelkipásztor is jelen van. Borzasi István az elhunyt életútját idézi fel. Az életpálya legfontosabb szakaszaként a szilágyási ébredés idejét emeli ki. Kémerről indult ez a „fény” a ’60-as években, aztán eljutott a Szilágyás több gyülekezetébe. Kulcsár Mihály és felesége elsőként vitték az élő Igét a percseni gyülekezetbe.

Ennek nyomán csodák történtek: bűnvallások, megterések, éjszakába nyúló együttlétek, főleg a Kulcsár család lakásán. A megújultak egyé lettek a szeretetben, miután lehullottak az álszentség maszkjai és új pünkösdi csodát élhettek át. Életük fő célja a misszió lett. Ezt folytatták Nagyváradon, majd később Magyarországon. Az üres, tönkrement nagykeréki imaházban felpezsdült az élet a Kulcsár házaspár által.

Borzasi István tiszteletet, elismerést sugalló gondolatai után Bándi Sándor búcsúbeszéde következik. Illés próféta alakját idézi föl, hogy aztán kijelenthesse: „Szükség van síró prófétákra!”. Különösen hangzik a kérdés: „Kik okoztak az elhunytak fájdalmát?” Egyértelműen utal ezáltal legközelebbi szeretteire, akikért naponta imádkozott.

Az előbbi kérdés ellenpontjaként idézi az utolsó találkozásuk meghatározó jelenetét. Az újfalu kórházban a súlyos beteg legnagyobb fia imádkozott. Boldog „Ámen” hangzott az imára, arra az imára, amit évtizedek óta hittek,

vártak. És megadatott az utolsó száz méteren, apa és fia hálakönnyekkel búcsúzott egymástól.

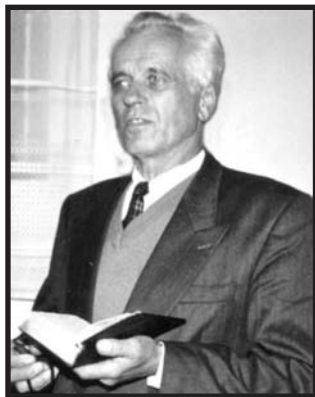
„Könnyes, áldott percek” emlékét idézi fel Bodor Sándor román nyelvű beszédében. Méltatlannak, „törpének” érzi magát az ilyen hithős koporsója mellett, aki börtönbüntetést is szenvedett a hitéért. „Ők azok, akikre nem volt méltó a világ” – hangzik komolyan, határozottan a kijelentés.

A kegyelem változtatta meg az eltávozó életét, adott erőt a szóra. Igehirdetéseinek hallgatói gyakran sírtak, felismerték bűneiket. Missziói tevékenységében felesége, Erzsébet állt mellette „műszaként”, aki támogatta, segítette. A lelkipásztor beszéde után a kórus énekében felzúgott a vágy, az elvágyódás „egy szebb, jobb világba”.

Végezetül a debreceni gyülekezet vezetője mondott záróimát. Ezt követően a gyászolók utolsó útjára kísérték a létből távozót. A nap szelíd, késő őszi fénnel koszorúzta meg az eseményt.

Az elhantolás után a debreceni körzet lelkipásztora szólt a jelenlevőkhöz: „Nagyon szerettük, tiszteltük őt, a lelkesedését, szolgáló életét; áldást jelentett számunkra!” A Jelenések könyvének alapján a fehér ruhás sokaság látványát idézte, amely igeverseket az utolsó úrvacsorai közösség alkalmával olvasott fel október első vasárnapján. A fehér ruha a tisztaság jelképe, a pálmaág pedig a győzelemé. Ez utóbbi természetesen harcot feltételez. A hit nemes harcát vívta meg ő, akihez számtalan szép, személyes emléke fűződik.

Bennem is előjött egy szép régi ének, amit sokszor énekeltünk feleségével együtt: „*Időnk fut zúgva, vészesen, / Rohanva, mint az ár: / Fel nem tarthatja semmi sem, / A nap hamar leszáll...*”. Búcsúzóul még visszatekintek a virágokkal borított sírhalomra. Az egyszerű, barna fakereszten a debreceni gyülekezet hófehér krizantém-koszorúja illatozik a szeretetről – ami soha nem hervad el. (B.K.)



1933 – 2012

⇒ kezdett összejöveleket szervezni a saját háza udvarán. Végül ’26-ban Szűcs Mihály és felesége Rozália Berzovian keresztkedett meg.

A frissen aláírított magyar családok eleinte a helyi román gyülekezet tagjai voltak, és mivel jól tudtak énekelni, beszervezték őket az énekkarba, sőt Benjámin karvezetésre is felkérték.

Az időközben Aradról Temesvárra költözött id. Molnár Károly evangélistát 1926-ban vidéki misszionáriussá választották meg, aki szorgalmasan látogatta Temes, Krassó és Szörény megye magyar helységeit, de azokat a falvakat is, ahol a magyarok kisebbségben voltak (mint Gertenyes is – szerk. megj.). Így került Molnár tv. kapcsolatba a gertenyesi magyar testvérekkel, akik szívesen csatlá-

koztak hozzá és így létrejött a vidék első misszióállomása Gertenyesen. Kevéssel ezután kiváltak a román közösségből és 1927. december 5-én Szűcs Mihály házában, 13 taggal, megalapították a magyar gyülekezetet. Temesvárról rendszeresen támogatta őket id. Molnár Károly és Szőke Gergely mellett ifj. Molnár Károly és Máté József.

1938-ban Kőrösi Béla látogatta a gyülekezetet, ugyanekkor alakult meg egy hét tagú vonózenekar, amelyhez ’41-ben még öt fiatal csatlakozott.

’42-ben a hatóság másfél évre bezárta az imaházat (már másodjára). 1946-ban öten merítkeztek alá a Berza folyóba; ekkor hívták meg Székely Ernőt Nagyszentmiklósról és felledült az ének-zenekar.

’48-ban Bokor Barnabás lp. és a kar-

mester egy kéthetes Bihar vidéki kirándulást szervezett, melynek során tíz gyülekezetet látogattak meg.

1960-67. között Megyesi József pásztorolta a gyülekezetet, ’69-’75-ben Deák Ferenc. ’75-’89. között a temesvári körzet részeként Varga János volt a lelkipásztor. Ebben az időszakban kezdett rohamosan csökkenni a taglétszám. (Sz. L.)

Gertenyes a Bánságban, Krassó-Szörény megyében, a Berzeva folyó bal partján, Sós és Zsidovin közt fekvő település (a községközpont Zsidovin, román nevén Berzovia). 1910-ben 1520 lakosa volt, román, magyar és német ajkúak; az 1992-es felmérés szerint 1132 lakója van, ebből a magyarok 4 %-ot tesznek ki.

Élménybeszámolók a Hargitáról



Napsütötte téli táj. Mély csend. Fehérlő hegycsúcsok és orrfacsaró hideg. Új felfedezésekre kész lábnyomok a hóban. Ez a látvány fogadott, amikor megérkeztem a Hargitára december 30-án. Otthon vagyok!

Az elmúlt év sok kihívást és egy nehéz időszakot tartogatott számomra. Az előadások címei igen ismerősen csengtek, amikor még csak a honlapot nézegettem: közömbösség, csalódottság, önbizalom, félelem... Ó, Uram, valóban fordulóponthoz ért az életem! Vajon mit tartogatsz számomra?

„Világosságom és segítségem az Úr; kitől félnék? Életemnek ereje az Úr; kitől rettegnék?” (Zsoltárok 27:1) Hiszem, hogy mennyei Atyánk nem csak az én életemben használta az elhangzott üzeneteket! Micsoda bátorítások, milyen csodálatos befejezés és új kezdet! Nagyon jó volt csaknem 70 fiatallal együtt lenni, dicsérni az Urat és hallgatni nagyszerű szolgálait, akik újból és újból RÁ irányították figyelmünket. Sok vidám pillanatban is lehetett részünk. Rengeteg játék és nevetés, túra a hófödte mezőkön, ahol mindössze pár napos medvenyomokra bukkantunk, finomabbnál finomabb ételek, és az elmaradhatatlan szánkózás, aminek még ma is érezhető következményei lettek. Hála Istennek az építő beszélgetésekért és az új barátságokért is!

Külön köszönet mindazoknak, akik fáradhatatlanul dolgoztak – előtte, közben és utána is, hogy számunkra felejthetetlen legyen ez a négy nap! Istené legyen a dicsőség, valóban nagy dolgokat tett! **(Rákossy Mónika)**

Mi Atyánk – Hálátelt szívvel Gondolok vissza a hargitai napokra és arra a valóságos fordulóra, amit a szívemben elvégeztem. Bocsáss meg, hogy szívem megelégtetésére mindenhová fordultam és csak végül Hozzád! A csalódottságból Te emeltél ki, szerelmeddel töltöttél meg. Légy és maradj is örökre szívem egyeduralgója! Köszönöm az új, megismert testvéreket és főleg a pillanatokat, amikor tapasztalhattuk: lélek találkozott lélekkel.

Könyörgöm a szíveinkért! Atyánk, lássák az emberek, hogy bizalmunk, reménységünk nem testben, nem magunkban, hanem egyedül csak Benned van! Áldj meg minket közelségeddel! Ámen.

(Tanyi Tímea)

Atartalmas nyári táborozást még el sem feledve, most, a zord tél közepette, újra csodás napokat tölthettem a Hargitán. Akkor még a madarak csodálatos koncertjét hallgattuk, hajnalban és sötétedés után is kosaraztunk, esténként a csillagokban gyönyörködünk. Most pedig a fehéren csillogó tájban leltük az Úr iránti tiszteletet sugalló szépséget.

Rengeteg élménnyel gazdagodtam, számos ismeretlen fiatallal volt lehetőségem beszélgetni, barátkozni. És ami a legfontosabb: közelebb kerültem Istenhez.

Nagyon vártam, hogy elérkezzen az indulás napja, viszont arra nem is gondoltam, ennyire építő lesz és mennyire ilyen jó döntés, hogy odamen-

jek. Tetszett a nem túl zsúfolt program, a jó szervezés, a meleg szobák, az ellátás. Hangulatos volt a szilveszter esti vacsora, a teríték, az asztalokon égő gyertyák. Érdekes volt a túrázás, közben a nyílt, kellemes, komoly beszélgetések. Felüdítő volt a reggel, amikor még mindenki a szobájában volt, én meg eszkimósan felöltözve a faházak padján, a sejtelmesen néma csendben elmélkedhettem...

Az összejevetelek vezérgondolata A fordulópont volt. A buzdításokból, igehirdetésekből, bizonyágtételekből egyaránt sok üzenetet kaptam. „Az Úr jelenlétében erő, bölcsesség, békesség, védelem van... Mindig mozgásban vagyunk: vagy közeledünk Istenhez, vagy távolodunk Tőle... Isten nem is-

mer jobb időt a megtérésre, mint a márt.” És egy kérdés, ami magamba tekintésre kényszerített és végig gondoltam az osztálytársaimmal való kapcsolatomat: Hány éve vagyok hívó és hány embert vezettem az Urhoz?

A kegyelem kiáradását tapasztaltam, amikor hangos imában egymás után kértük Istent, hogy újítson meg bennünket. A sok jó lelki élmény közt leginkább a dicsőítéseket kedveltem, amikor fennállva magasztaltuk az Urat. Végig Isten jelenlétében tudhattuk magunkat, és ez volt a legcsodálatosabb. Tapasztalhattuk „fent a hegyen” az ő Szentlelkének bennünk végzett munkáját.

(Máté Dóra, Székelyudvarhely)

Infósarok

E-mail: info@emabisz.ro

◆ Síhétvége a Nyugati havasokban (az Aranyos völgyében)

2013. február 22-24. között síhétvégét szervez az EMaBISz Aranyos völgyében.

Kapcsolattartó: Farnas Sándor, 0745 304914, E-mail: sanyifarnas@yahoo.com

◆ Regionális Ifjúsági Konferencia – Nagyvárad-Rogériuszon

2013. április 26-28. között regionális ifjúsági konferencia lesz Nagyváradon a Rogériuszi Baptista gyülekezetben.

Részletek hamarosan!

◆ Ifjúsági tábor a Hargitán

2013. augusztus 5-11. között ifjúsági hetet szervez az EMaBISz a Hargita Táborban.

Részvételi díj: 300 RON (szállás és étkezés egy hétre). Az április 20-ig jelentkezők 10% kedvezményben részesülnek, nekik 270 RON-ba kerül a táborozás. A jelentkezés 70 RON előleg befizetésével érvényes.

A szobafoglalások a jelentkezések sorrendjében történnek, tehát aki hamarabb jelentkezik, annak elsőbbsége van a szoba kiválasztásában! Kapcsolat-személy: Szűcs Zsolt, zsoltszucs25@gmail.com

További részletek hamarosan az EMaBISz weboldalon.

Kedves Fiatalok!

Kérünk titeket, hogy kövessétek az EMaBISz weboldalát és facebook oldalát, itt minden információról tudomást szerezhettek. Folyamatosan frissítjük új információkkal. Ne maradjatok le semmiről!

Elérhetőségek: www.emabisz.ro, <http://www.facebook.com/emabisz>

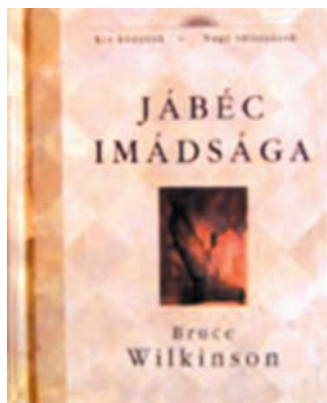
Könyvajánló

Jábec imádsága

Bruce Wilkinson, a Jábec imádsága című könyvében megragadja azt a rövid kis imádságot, amelyet a Krónikák első könyvének 4. első részében találunk meg, és az által szeretné megtanítani az olvasót arra, hogy milyen az az imádság, amelyet valóban kedvesen fogad az Úr.

Jábec segítségül hívta Izráel Istenét és ezt mondta: „Bárcsak nagyon megáldanál engem, és kiszélesítenéd határait, velem lennél és megoltalmaznál a bajtól, hogy ne érjen fájdalom”. És megadta Isten neki, amit kért – rövid ima, hatalmas ajándék. Az író elmondja, hogyan munkálkodott az Úr életében 30 esztendőn át, amikor minden napját Jábec imádságával kezdte. Sokat bátorított engem a kis rövid 90 oldalas könyv, ezt szeretném megosztani.

Megtanultam, hogy Isten mindennap áldásokat készít el számunkra, de ahhoz, hogy megkapjam mindazt amit Ő félretesz nekem személyesen is oda kell tennem a részemet. Nem szabad természetesnek vennem azt,



hogy Isten naponta megajándékozzon, ez Neki nem kötelessége. Kérnem kell Tőle és Ő kiárasztja áldását és kegyelmét. Attól a pillanattól, hogy őszinte szívvel és teljes bizalommal kiáltunk fel Hozzá megtapasztaljuk, hogy csodákat tesz életünkben. Honnan tudhat-

juk ezt? Mert Ő megígérte, hogy meghallgat.

Jábec második kérése az volt, hogy Isten szélesítse ki a határait. Kérjük mi is Istent, hogy szélesítse ki a határainkat, Küldjön olyan embereket hozzánk, akinek bátran elmondhatjuk, mit tesz velünk, értünk. Wilkinson olyan tapasztalatokról számol be, amikor Isten olyan embereket küldött hozzá, akiknek szükségük volt segítségre, vigasztalásra, támogatásra.

Jábec imádsága így folytatódik: „...*velem lennél és megoltalmaznál a bajtól*”. Az Ő szavaival mi is kérhetjük bátran az Úrtól, hogy őrizzen meg a bajtól. Könyöröghetünk a Szentlélek vezetéséért és útmutatásáért, amikor nem biztos előttünk a cél.

Végül, de nem utolsósorban Jábec úgy imádkozik, hogy ne engedje meg Isten, hogy fájdalom érje őt. Isten ezt is megadta számunkra. Megadja számunkra is.

Wilkinson felhívja a figyelmét az olvasónak, hogy ha mindennapi életének a részévé válik Jábec fohásza, megfogja tapasztalni, hogy nem könnyű hűséges maradni az Istennek tett ígéretekhez. Bátorít, kérjük az Urat, ha lehet engedje meg nekünk, hogy ne kelljen harcoljunk. Ha valamilyen kísértés ér, kérjük Istent, hogy óvjon meg attól, hogy a mi „bölcességünk” szerint, a mi „tapasztalataink” által akarjunk csatát nyerni. Istennel lehet megnyerni a csatát! Kérjük az Ő segítségét ebben.

Szeretném minden napomat mostantól Jábec imádságával kezdeni, szeretném megtapasztalni Istent. Szeretnék tudatosan olyan életet élni nemcsak vasárnaponként, hanem a hétköznapiakban is, amely tetszik az Istennek. Erre bátorított Bruce Wilkinson könyve, ezért ajánlom sok szeretettel mindenkinek.

SIBIANU MÁRTI, *Bölg*

Isten akaratában megnyugodva, tudatjuk, hogy **Gergely János** testvérünk 71 éves korában, nagyon hirtelen költözött haza Teremtő Urához. Testvérünk idős korban fogadta el Krisztust személyes Megváltójának, és már itt e földön teljes odaszánással szolgálta Urát és a gyülekezetet. Az ő kegyelmét betegségében is megtapasztalta. Isten két gyerekkel és több unokával áldotta meg családját. A temetésére december 30-án került sor Besztercén. Isten vigasztaló üzenetét a kápolnánál román nyelven Colcer George besztercei baptista lelkipásztor hirdette az Ám 4,12, Kelemen Sándor lp. a Jób 19:25-26 alapján. A sírkertben a körzet lelkipásztora magyar nyelven a 2Kor 4:18-5:4-ből, románul a Jn 3:16-ból szólt. A korinthusi levél alapján Kelemen Sándor kiemelte, hogy mennyire fontos a hálaadás még a ravatal mellett is, mert élő reménységünk van, hogy testvérünk élete, mivel Istennel kibékült Krisztusban, nem fejeződött be, hanem most teljessé lett igazán. A vigasztaló szavak után a jól ismert Istent dicsőítő és hazahívó énekek szavai által bátorította a helybeli énekkar a gyászolókat. A mi Urunk vigasztalja és erősítse továbbra is a szeretett hozzátartozókat. **(K.S.)**

Özv. **Mátis Ilonka** testvérnőt a múlt év november 13-án, nagybányai otthonától távol szólította magához Teremtője.



Alig másfél hét telt el abból a négy hónapból, amit németországi gyermekénél szeretett volna eltölteni, amikor elhangzott a hívó szó. Így testvérnőnk „utolsó útja” az átlagosnál jóval hosszabbra sikerült, ugyanis földi sátorházát magába záró koporsója 1500 km-t tett meg a nagybányai temető ravatalozójáig.

A gyászistentiszteletre november 18-án került sor, melyen Nagy István nagyfalui lp. hirdette Isten vigasztaló ígését a 2Kor 2:14-14, 3: 5-6; valamint a Zsid 11: 13-16 alapján, kiemelve, hogy minden újjászületett, Krisztust követő ember diadalra jut az ő Megváltójának ereje által. Testvérnőnknek bőven kijutott a betegség okozta szenvedésekből, amit nagy alázattal és béketűréssel viselt évtizedeken át: „jobb után vágyakozott, mégpedig mennyei után”, mert hitte Megváltója ígéretét. Élete, az Úrhoz való ragaszkodása és hűsége arról győzte meg mindazokat, akik ismerték, hogy azt a jobbik jót, a mennyeit el is nyerte. Áldást és vigasztalást kérő imával szolgáltak Gyulai Gyula (Sámson) és Virágh József (Nagybánya) testvérek. Jelen volt és szolgált a gyülekezet ének- és zenekara. Az Úr vigasztalja és áldja meg a gyászoló családot. **(Mátis Csaba)**

A nagybányai gyülekezet legidősebb tagját, a 90. évét betöltött **Mohácsi Károlyt** szólította magához az Úr december 28-án. Testvérünk egyidős volt a gyülekezettel, de az Úr megtérésre hívó szavát 63 éves korában hallotta meg, s alámerítkezett feleségével együtt. Élete utolsó pillanatáig ragaszkodott az Úrhoz s annak népéhez. Temetésére december 31-én került sor, amelyen a nagyfalui Nagy István lelkipásztor szolgált a 2Tim 4: 6,8 és a Zsolt

103: 8-17 alapján, majd a sírnál a Zsid 13: 20-21-ből. Hálaímtát mondott Virágh József és Fazakas Mihály testvér. Jelen volt és szolgált a gyülekezet énekkara és fűvőskara. Isten vigasztalja a gyászoló családot. **(M. Cs.)**

Mély fájdalommal és szomorúsággal álltunk meg **File Ferenc** ravatala mellett ez év január 11-én. Testvérünk a kis avasúvárosi gyülekezet hűséges tagja volt, sokat törődött az imaházzal: legyen mindig friss virág, új festés, a száz éves jubileumra ő írta a krónikát, mert emlékeztében nagyon sok mindent megőrzött. A hirtelen jött agyvérzés végzetes volt teste számára, de lelkileg fel volt készülve az örökkévalóságra. Hiányzik nekünk, a helye üres maradt az imaházban. Temetésén szolgált a szatmári énekcsoport, igei vigasztalást mondott Ivánitzki István és Nagy Kasza Lőrinc gyülekezeti vén, valamint Szűcs Sándor lelkipásztor. A gyászszertartásra sokan eljöttek a faluból, és szomjúhozva hallgatták az ígét. Isten vigasztalja a gyászoló családot és munkálkodjon az ígét hallgatók életében, adjon megterést és megszentelődést. **(Sz. S.)**

Nagyszámú gyülekezet vette körül 2012. november 17-én Hegyközszentimrén **Lakatos Erzsébet** (szül. Füstös) testvérnő koporsóját, aki 85 évet kapott Teremtőjétől. A gyászistentiszteletet a helybeli lelkipásztor kezdte meg imával, miután Lakatos Barna tv. (USA), az elhunyt fia köszöntötte a résztvevőket. A vigasztalás ígét Szabó Mihály helybeli lp. szólt, a háznál a Lk 16:19-31, a sírkertben pedig az 1Thessz 4:13-18 alapján. Az éneklésbe besegítettek a szalárdi testvérek is. Az Úr Jézus vigasztalja meg a gyászoló családot. **(Sz. M.)**

December 20-án gyászistentiszteletre gyűlt össze az ürmösi gyülekezet, amikor a **Gyerő Anna** koporsóját körülvevő gyászoló család és a nagy számban összesereglett végtisztességet tevő gyülekezet jelenlétében Győrfi Elek Tóbiás lelkipásztor és Erdő Endre gyülekezeti vén hirdette Isten vigaszt adó és üdvre hívó drága üzenetét a 90. Zsoltár 1-12., valamint a 2Kor 5,1 ígék alapján. Testvérnőnk 78 évig tartó küzdelmes élet után hagyta el földi sátorházát.

32 éven át volt gyülekezetünk hűséges tagja, a család és a rokonság bizonyágtevő és imádkozó lelki támasza. A temetőkertben Cséki Barna diakónus testvér a Jn 12,32 alapján hirdette az Úr ígét. Mennyei Atyánk vigaszt adó jelenléte legyen a gyászoló családdal és tegye gyümölcsözővé az elhintett ige magvakat az emberi szívekben. **(Erdő Zoltán diakónus)**

Mély fájdalommal, de szívünkben megnyugvással vettük tudomásul a hírt, hogy **Dobos Anna** testvérnő, 81 évesen az Úrhoz költözött. Mindnyájan Ica néninek ismertük, és amikor mentünk őt meglátogatni, ő vigasztalt és bátorított bennünket, pedig évtizedek óta mozgássérült volt, kerekesszékhöz kötve. Kedves lánya gondozta nagy szeretettel. Miután látta édesanyja hitét és életét, ő is megtért, bemerítkezett és gyülekezetünkhöz csatlakozott. ☞

Angyali látogatások: Lányok-asszonyok konferencia Udvarhelyen

December 8-án az első Lányok-asszonyok találkozóját szervezte meg a székeludvarhelyi gyülekezet női közössége. Szép létszámban voltunk együtt, a szomszédos körzetből is sikerült többeknek eljutni a hideg időjárás ellenére. A nap első felében lelkünk kapott üzenetet, az alkalom második részében adventi és karácsonyi dekorációt készíthettünk gyönyörű alapanyagokból... Szomorító szívvel érkeztem, sietve kellett távoynom, mégis mindent hallottam, amire szükségem volt, és a szívemben is változást hozott. Angyali látogatások voltak ezek a szolgálatok számomra.

Elsőnek *Kui Enikő* szolgálatából nyertem üzenetet. „Hála Istennek nőnek születtem!” – ez volt a téma. „Születtem, születél és ez nem véletlen. Egyetlen vagy a világon, senki más olyan nincs, mint te. Tudsz ennek örülni? Köszönted meg Istennek, hogy Ő akart téged?”

Milyen is a nő? – példákat kaptunk Encótól a mai és az '50-es évek szépségideáljaira. Mit diktál a mai trend? – fiatal, csinos, szép, sikeres. Milyen volt 50-es évek elvárása? – telt, kedves, befogadó, gondoskodó, otthonteremtő, gyermeket nevelő, keményen dolgozó.

Ezt követően hallottunk a női test csodálatos ciklikusságáról: megtelni, megtermékenyülni, tartani, óvni, nevelni, elengedni – ez az örökös körforgás váltja egymást; ha nincs fogantatás: elengedni, kiürülni, újra feltölteni... Ezt megérteni, hangulataink vezérlőit és megélni. Ó, hányszor szomorkodtam, zúgolódtam, hogy külsőre-belsőre miért vagyok épp ilyen... *Szabó Rebeka* bizonyoságtétele is megérintett. Adventi időszakról szólt, az igazi várakozásról az ünnepre, a Jézussal való találkozásra.

Aztán elolvastuk az első karácsonyt, Mária karácsonyát. Egy fiatal lány élete. Biztos voltak álmái, tervek, mint mindenkinek – jegyesség, férjhez menni. Álmodhatott egy életet magának. Mindezt egy angyali látogatás áthúzta. Biztos nem volt könnyű Máriának, megdöbbenése ellenére mégis az a válasza az angyalnak, történjék velem a te beszéded szerint... Annyi minden jutott az eszembe! Önmagammal kapcsolatban, házasságom, gyermekeim, helyünk az életben.... Olyan jó elénekelni szívemben ezt a mondatot: ami nálam lehetetlen, NÁLA lehetséges!

Bátorítás: Ne félj! – kegyelembe fogadt, így kezdte az angyal... Ne

félj, az Úr tud rólad is. Ha még nem fogadtad kegyelmét, megteheted, neked is szól a „*Ne félj!*”.

Csoda: A jászol mellett Máriának sok minden hiányzott, a legfontosabb megvolt, Jézus, magában, hordta, aztán a szívében hordozta. Mi is átélhetünk csodát, ha a legfontosabbat hordozzuk magunkban, Jézust. Legyen így!

Küldetés: Mária odaadta önmagát az Úrnak, eszköz lehetett... Ha kaptál üzenetet, küldetést 2012 karácsonyán, most a megértett üzenet, szolgálat, vállalása következik, bármi legyen is az... Vajon hány angyali látogatás kellene nekem, hogy engedelmeskedjek? Nem tudom, de azt igen, hogy ez a mostani nap az volt. Köszönöm Uram a három látogatást. Szeretnék csodát átélni Veled! Küldetést, üzenetet ha kapok, legyek készséges az engedelmességre!

Az ünnep margójára: Betegség miatt itthon kellett töltenem a karácsonyt, hiányzott a gyülekezet, a testvéri közösség, mégis szép volt és áldott. Megértettem, hogy másképp is lehet legszebb karácsonyom.

Both Erika, Székeludvarhely

HIRDETÉS – *Antal Ferenc: Üzenet* – Az ősszel jelent meg, hetven, többnyire új verset tartalmaz és 13 korábban megzenésített verset; a kötetet Megyesi József színes grafikái díszítik. Az *Üzenet* c. verseskötet kapható a szerkesztőségben.

HIBAIGAZÍTÁS – Januári lapszámunknak az AKIK HAZAMENTEK rovatában, a széri gyászistentiszteletéről szóló tudósítás első két sora helyesen a következő: **Mihály Andrásné** (született: Kasza P. Rózsa, 89) szép életkort élt meg...

⇒ Temetése szeptember 26-án volt a Mikolai temetőben. Szolgáltak Ivánitzki István és Nagy Kasza Lőrinc szatmári gyülekezeti vénék és Szűcs Sándor lelkipásztor igei igazságokkal. Isten vigasztalja a gyászolókat. **(Sz. S.)**

gondozására, megóvására a Lk 12:42-46-ból. Szolgált a sarmasági férfikar és fúvóskar. A feltámadás reménységével válunk el egymástól. Emléke legyen áldott! **(Szabó Márta)**

December 31-én a selymesilosvai temető sáros útján könnyes szemű családtagok, rokonok, barátok kísérték ki a temetőbe **Demjén Sándort** (85), akit a menyeyi Atya hirtelen hívott magához. A gyászszertartáson Gál Győző, a gyülekezet hajdani lelkipásztora a Jn 5:24-ből szolgált, megtérésre buzdítva, addig amíg tart a kegyelem és amíg lehetőségünk van rá. A temető kertben Bándi Sándor, egrespataki lelkipásztor intett lelkünk

Január 17-én kísértük utolsó útjára **Zsigmond Júliánna** testvérnőnk, aki a Paptamási gyülekezetnek legidősebb tagja volt, az Úr 94 évet ajándékozott neki. A hosszan tartó betegség alatt családja szeretettel ápolta. A vigasztalás ígét Albert István Zsolt helybeli lp. szólt a 16. Zsoltár alapján. A temető kertben a 2Kor 4:16-18 alapján vallottuk meg a feltámadásban vetett hitünket. Az Úr vigasztalja a fájdalmas szívű családot és gyülekezetet. **(A.I.Zs.)**

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

A biharpüspöki új imaház tízéves jubileuma



Keressünk örömet az Úr házában! – hangzott a buzdítás az imaórán, október 7-én, a biharpüspöki gyülekezet jubiláló ünnepségén. Papp Dezső lp. az 52. Zsoltár 10-11. verseivel buzdított: „Isten házában lehetek, bízom Isten szeretetében – most és mindenkor”. Jó volt imában elcsendesedni, szívünket kiönteni az Úr előtt. Emlékezés volt ez a mai nap az eddig megtett útra és egyben mérleg is önmagunk és Isten előtt. Az ígehirdetés segített lemérni a múltat és új lendületet kapni a jövőre nézve.

Simon József lp. által az Úr segített a gyülekezet legfontosabb célját, a missziót mérlegre tenni. Fontos a gyülekezetben a Lélek szerinti egység, helye van a rendnek, a programnak, de helye van a rugalmasságnak is. Imánk az, engedjünk a Lélek vezetésének, hogy meglássuk azt a helyet, ahol az Úr munkát akar kezdeni. A délelőtti

alkalom közös ebéddel zárult, ahol alkalom nyílt a személyes beszélgetésekre.

Délután alkalmunk volt meghallgatni a krónikát, a biztonyságtételek és a helybeli énekhar szolgálatain keresztül éreztük Isten szeretetét. A köszöntések után Elekes József lp. a zsoltáros szavaival – „Aki hálával áldozik... és aki az útra vigyáz” – hangsúlyozta: vigyázzunk, magunkért és az utánunk jövőkért. Szívünkben hálát adtunk azokért, akiket az Úr különböző módon használt, hogy az imaház felépüljön. A délutáni ige üzenetét Simon József lp. adta át, bátorítva, hogy legyünk olyanok, mint akik Jézus szeretetében járnak – világosságban és a Lélek teljességében. Imánk az, hogy a gyülekezetünk rajtunk keresztül kaput nyisson sok olyan ember számára, aki még nem ismeri a szerető Istent. **GELLÉN IBOLYA**



Együtt ünnepeltek a szalárdi kultúrotthonban

Karácsony harmadnapján, délután négy órától, a szalárdi Polgármesteri Hivatal szervezésében ökumenikus istentiszteletet tartottunk. A művelődési ház zsúfolásig megtelt, az érkezőket a magyar baptista gyülekezet fúvószenekarának kürtzengése fogadta.

Kezdekör Nagy Miklós szentimeri gyülekezeti vén, a község polgármestere köszöntött: „a Szeretet ünnepén itt az ideje, hogy egymáshoz közeledjünk, Isten gondviseléséért hálát adjunk” – mondotta.

Borzási Gyula református lelkész kért áldást, majd az ortodox egyház fiataljai és Bandui Vasile ortodox pap köszöntött. A fúvószenekar énekszáma után a római katolikus egyház képviselőjében Szabó Kristóf mondott verset; Knecht József plébános a Lk 2:15-17-ből kiemelte: „Milyen jó, hogy az Isteni Gyermekek eljöttek. Akarjunk vele

találkozni, vele együtt lenni, megosztani gondjainkat, szeretetében kibékülni embertársainkkal”.

A magyar baptista gyülekezet énekharának lélekemelő szolgálata után Kovács Gyula lp. elmondta: Isten Fia emberré lett érettünk, hogy minket, a menekülő, célt tévesztett embereket megkeresse. A református gyülekezet énekcsoportjának szolgálatát Borzási Gyula lelkész igei üzenete követte, a Jn 1:12-ből hangsúlyozta: Jézus Krisztus az övéi közé jött, de azok nem fogadták be őt; ha nem fogadjuk be őt, Isten ellenségei vagyunk”. A református gyülekezet gyerekcsoportja karácsonyi összeállítást adott elő.

Ezenközben odakünn besötétedett, „Csendes éj, szentéges éj” – hangzottak a záróének szavai, amely dallam a lelkészek áldáskérő imája után elkísérte a résztvevőket otthonaikba. **KELEMEN SÁNDOR TOMI**

Aranymenyegző Brassóban – Hálás szívvel köszöntöttük 50. házassági évfordulójuk alkalmával **Erdő Mózes** testvért és feleségét **Katicát**. Isten ígését a 133. Zsoltárból olvastuk „Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek... Csak oda küld az Úr áldást és életet mindenkor.” Örömmel szemlélhetjük testvéreink nyugodt, békés, Istenben megalapozott házasságát. Dicsérjük az Urat e kedves házaspárért, és hálásak vagyunk, mert láthatjuk, Isten az ő áldásait árasztotta rájuk és hosszú élettel ajándékozta meg őket. Kívánjuk, hogy a továbbiakban is maradjanak Isten hűséges szolgálói és építsék, erősítsék a gyülekezetet. **(Deák Zsolt)**

